

מסורת הש"ס

(א) [מולין סה], (ב) [מוספתא
לחכמים ספיר], (ג) [פי' מוס'
למקן קיף, ד"ה דין], (ד) שבת
קלה, [בכחוס. מ.] [מוספתא שבת
ספיר], (ה) [ברק מוס'], (ו) [פי'
רשי' ברסות לר. וזמניה סה,
ד"ה מרספתא ונציגין ט: ד"ה
חרספתא ונמיה לישב יודיש
רשי' ברק מו: ד"ה
באחרת], (ז) [גיל הר
אמרי], (ח) [גיל מתיס, רשי'
ט] גיל מטערך,

גליון הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) נב' איט חטמה מנזא לז
צירכא דמוחא: (ג) שם
האקדא חזיא להסדק
בלחם וא שפלי: (ד)
חזק משלשה לחזק:
(ה) י"ח דיה בלחם
דריש' וזוט שני: (ו) חזק
דיה הוה ורי' ללגזי נה כר'
עד אמר לזי: (ז) באר'
לדבר אחר: (ח) ר"ה שפלי
ויר' ח"ל דהסדק בענין פלי
והסדק בענין מחק: (ט) ר"ה
מזל ויר' צירכוסין וליבא
פלי ותיבת חמיס מחק:

לעזי רש"י

גלש"א [גלצ"א]. קרח.
גרישל"א [גרישל"א].
מר.

מוסף רש"י

ומניקתו מפני הסכנה.
מפני שהלכ הרנה גדדיה
ומביאה ליד חולי (שבת קכח.)
אי: סמנת שניהם הקן והאס
שלא ירנה חלב הדין ומילואם
ותמית (יבמות טז.)

טומאה: המדולדלין. שחלושין
החלון והאצר מונח על החלון
ומאין טומאת אוכלין במקומן
דוכים. אינו מקבל טומאה וכן

[illegible]

לא יחפור פרק שני בבא בתרא

כ.

עין משפט
נר מצוה

יֵאָבֵד הָוּחַ חֲטִי"מ
פָּטְרוֹ מֵהִלְכוֹת עֲוֹנוֹתָ
מִתְּהַלֵּה בִּי
יֵשׁ בְּ חֲטִי"מ מֵהֵל' מֵלֵה
הֵל' יֵשׁ וְעֵינַן בְּרִית
וּפְדִיָּה מֵהֵל' שָׁנֵת הֵל' ו
טוֹשֵׁעַ אִתְּךָ שֶׁל טָפִיל ח
וְעוֹשֵׂה יָד סִי דָּפוּ טָפִיל
יֵאָבֵד הָוּחַ
בִּלְמַד מֵחֲטִי"מ פָּטְרוֹ
מֵהִלְכוֹת עֲוֹנוֹתָ
הֵלֵכֶה בִּי

רבינו גרשום

[illegible]

ה'יא גופה תיחזין. ומימה ה'כ' תיחזק הא לא מנצטל ליה ה'ס' ומיך ר"י ב"ר מרדכי כדון שהספיקו הגרונרות *ג'ס' החבית מתקלקל ומנצטל אצל קשה לר"י דנפ"ב בשנת (דף קנז. וס'ס) דאמר שפקקו את המאור בעצמם כי חסדו לא מנצטל ליה ואשר חוץ וליכא למימר דביטלו הטפיח דא"כ היה צונה בשנת ונראה לר"ת ולר"י דכלי חרס לא בני ציטול אלא שפיר דאזי (הא) בני ציטול אלא מנצטל ליה וזה דקמי לקמן דכלי חרס ממעט בחלון ופריך עליהם הא חזי ליה האס מייר צממטע חלון מכשעור אצל איט קומט כל החלון לכשי בני ציטול אצל היכא דקומט כל החלון כ"י הכא דקמי חוץ למשעט דקומט לגמרי וכן הלאה דפקקו את המאור ה'ס' (הא) בני ציטול ככלי חרס ועוד אמר הר"ר שמואל דכלי עץ גמי שאיט מקבל טומאה כגון העשיר נצחת לא בני ציטול דנפ"ב דעמילה (דף י"ב:) בני האוס לא בני ציטול דיהודאי דהוא פסיחא להאוס אינדרנא דהוא דהוא בה מומחא וענו כהני ללוי' בה (ע' דאמר להו דלו ציטולא ואופוזיה אצבא ואי צריך ציטול מאי מהני האי מינה דמסתמא לא ציטולא שס ועוד שורה היו יכולים לנטול שמהם אספר תורה מונח בה ואסור לטמא (ס' דבכר) אמר דעמילה בקודש ולא מורידין: **בבבית** ש" טבת. הקשה ר"ת דחבית גופה חבית עומאה לבית אחר דע"י אבות נעשים הממכה כחלל להיות אפי' אבות הטומאה דממכה בתמכה אלהות והיו כחלל גמי לטמא אחרים כהאל דכוליה קהל דוכל אשר יגע על פני השדה כחלל חרב וגו' דרש לה במזי פרכ כ"ג (דף י"ד: וס'ס) לענין אבות ונראה לרבינו תס דהכא מיירי כגון שהגרונות בולטות חוץ לפי חבית כל כניציתו ומקמות איתו לגמרי שאין ציטול כלל ודיק ר"י מנדקט גרונרות ולא נקט פירות לפי שהם

מזדבקות יחד חת"פ שינוחח חסר
אומר ר' יצחק דהכא מירי כשאין יוחא חזק לומר להשפח
ה מתפשטת לנדרין שברי אין זו פוחת עמה: **שערי** **מאיר**
א מביאין ולא חולצין הורעים והירקות המחוברין לקרקע חזק מן
ירקות חמור ודלעת יוונים וא"כ הרי קמז דעשין שעלו מאלוין
עני הטומאה על מה שחתהיהם א' עליהם א' להביא טומאה מפני
זו לא חולצין ולא מביא חסר ר"י דהכא כנולה שמעמין לא בעינן
קמא (כ"ק דף קה.) אמר רבא הרי"י חבית שניקבה וסתמיה שמרס
מוקף למד פחיל להבי ערין מירוח אבל הכא לא בעי למי פחיל:
דבר שיש בו רוח חיים אין ערין אותו לא דופן לנסוהו ולא חזי למבי
עני חולצין ומעטו חסר דבר שביטולו: **ועובר** כובדים שיבם בחזון.
(סס) דכתיב ואיש אשר יטמא וגו' ממון הקהל יאל עובד כוכבים שאין
דף לה.) כיון מהדאורייתא לא מקבלי טומאה חולצין מפני הטומאה
השאר אין לו חלוקת טומאה ומסכת שבתא ועד דחלוקה טומאה מה
השאר שמעט דשרך אין חלוקה וטומאה בין ישראלי לגכרי לאו פירכא
יאל דשבתא ועד דשבתא ועד גופה איכא חילוק אבל שרך גופיה אין
עכבר דיכשה ואלא דאליטריך מיעוטא (שבת פא. דה לה.) דעובד כוכבים
ואו לא שבתא דליטעטו עני שמויה דאין מקבל טומאה כשהוא חי ולא
לא מירי ועד חיטב ועד לא ליליכל דאין מקבל טומאה דאי חטב עני
ועג"ר ואולי ז"ל אבל השל מירי שיש חיטב עליו למשקל דלא מקבל טומאה
בחיזון. וטעמא משום דאין מתקיימין (ס) ונימסין במים (ס) דליכא
והקמי למעט ומירי כנון דמחזי כחפסא והכ"נ ימי תמיני דמחזי
חזו"י לקריעה דאבשוא. וא"ע דלמך כפ"ק דסוכה ודף עז. טו.)
ס' לא לעשרים ודאי לא מקבל טומאה כיון דלא מנענו ליה אבל מ"מ
ל"ן דאיכא צער בעלי חיים ב'. וא"כ טולה כהמה שקיל ושדי כללנים
אכר ובשר ולא נקט כהמה גופה דאי חזיא לטוייל שקיל לה לטוייל
ואיירי בגוסס שימות קודם שיאל השבת ואמר דשם חסא קריתו:

[illegible]

(א) נראה דל"ל עובד כוכבים
לרבינא דאפילו עובד כוכבים
לא שרי ליה דעובדי כוכבים
נתיב וכו'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones